

عنوان مقاله:

بررسی اثر پارازیتیسمی دو گونه زنبور تریکوگراما روی تخم های شب پره مینوز گوجه فرنگی (Tuta absoluta) تحت تاثیر آفت کش ها

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم سبزی ها، دوره 4، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

صدیقه اشتری - بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اراک، ایران

قدرت اله صباحی - دانشیار گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلیل طالبی جهرمی - استاد گروه گیاه پزشکی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به این که شب پره مینوز یکی از آفات مهم و خسارت زای گوجه فرنگی به شمار می رود، در این پژوهش جهت استفاده از حشره کش هایی با خطر کمتر برای محیط زیست، مصرف کنندگان و دشمنان طبیعی، اثر آفت کش های آلامکتین، امامکتین بنزوات، استامی پرید و فلوپندیامید روی مرحله بالغ دو گونه *Trichogramma brassicae* و *Trichogramma evanescens* به عنوان پارازیتوئید تخم شب پره مینوز در آزمایشگاه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی سال ۱۳۹۷ مورد بررسی قرار گرفت. زنبورهای تریکوگراما روی تخم های شب پره بید غلات با شرایط (دمای 25 ± 1 درجه سانتی گراد، رطوبت نسبی 60 ± 10 درصد و دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و هشت ساعت تاریکی) پرورش داده شدند. آزمایش مقایسه میزان پارازیتیسم دو گونه به روش t-test و در دسته های ۱۰ تایی و در درون ظروف پلاستیکی استوانه ای شکل انجام شد. آزمایش مربوط به اثر غلظت کشنده ۲۵ درصد هر آفت کش روی زنده مانده زنبورها بر پایه طرح کاملا تصادفی در پنج تکرار و در هر تکرار ۱۰ عدد زنبور ماده جفت گیری کرده و به شیوه لوله آزمایش (Vial assay) انجام شد. زنبورها به مدت ۲۴ ساعت در معرض این غلظت قرار گرفتند. جهت بررسی میزان پارازیتیسم زنبورهای زنده مانده از آزمایش اثر غلظت کشنده ۲۵ درصد هر آفت کش، آزمایشی در سه تکرار در هر تکرار پنج عدد زنبور و ۱۵۰ عدد تخم مینوز گوجه فرنگی به روش طرح کاملا تصادفی و شیوه فاکتوریل به مدت ۴۸ ساعت درون ظروف پلاستیکی استوانه ای شکل انجام شد. مرگ و میر به طور روزانه ثبت شد و میزان کاهش پارازیتیسم محاسبه گردید. میزان درصد مرگ و میر کلی اصلاح شده در تیمارهای آلامکتین، امامکتین بنزوات، استامی پرید و فلوپندیامید برای گونه *T. brassicae* به ترتیب ۶۷/۲۶، ۲۰، ۳۳/۱۳ و ۳۳/۱۳ و برای *T. evanescens* به ترتیب ۲۰، ۲۰، ۳۳/۱۳ و ۶۷/۶ محاسبه شد. میزان کاهش پارازیتیسم در تیمارهای آلامکتین، امامکتین بنزوات، استامی پرید و فلوپندیامید برای *T. brassicae* به ترتیب ۱۲/۲۵، ۷۱/۱۸، ۳/۱۳ و ۸۱/۱۱ درصد و برای *T. evanescens* به ترتیب ۱۸/۲۴، ۲/۱۹، ۱۵ و ۸۴/۱۰ درصد تعیین شد. نتایج نشان داد که فلوپندیامید سمیت کمتری نسبت به دیگر ترکیبات مورد بررسی داشته و استفاده از آن در برنامه های مدیریت تلفیقی مینوز گوجه فرنگی امکان پذیر است.

کلمات کلیدی:

آفت کش، زنبور تریکوگراما، شب پره مینوز، مدیریت تلفیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287152>

